

SETMANARI CASTELLARENC

ANY V :: NÚM. 211
Castellar del Vallès - 12 març 1937Redacció, Administració i Impremta:
Puig de la Creu, 3Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

A tota prova

Catalunya i amb ella tots els catalans, ha donat una prova tan digna, tan humanitària, tan sublim, que els ulls de tot el món, aquest món de gent de cor, no solament ha esmerçat damunt d'ella tota la seva atenció, sinó que havent sabut comprendre l'esforç de la nostra dignificació, li ha encomanat la sensibilitat de l'acte humanitari, i en la sublimitat dels actes ha vist clarament tot l'anhel que neguiteja a un poble.

El món vol mirallar-se, associar-se i agermanar-se amb els vigorosos raigs lluminics, que com un nou sol brota de per tot d'aquesta terra, que amb el nom de Catalunya, ha escrit les planes més brillants que la història pugui ostentar.

Catalunya, la terra de separatistes «canallas», ha barrejat la seva sang amb la dels seus germans d'arreu d'Ibèria. Separatistes, sí, però un separatisme que ens ha separat d'aquella gent que ens tractava de «canalla».

Catalunya, la productiva i industriosa terra de «payeses», ha sabut intensificar la producció i amb el seu esforç vol alliberar tota una península. «Payeses»! Quina gràcia ens feu ara vosaltres amb la vostra incultura d'abans.

Catalunya, la sublim, la que ha predicat amb l'exemple, la que ha reclòs dintre el seu cor a mils d'infants i vells, malalts i ferits, amb tot l'amor i amb una rialla tota sinceritat ens partim el pa i el vi. I fins a l'última engruna i fins a l'última gota els demostrarem que tot quant tenim és de tots.

Ara durant tota una hivernada ha estat l'hora que del nostre sol hem deixat sentir l'escalf amorós. A la primavera els mostrarem tota la nostra florida olorosa i de les sentors els farem comprendre la flaire d'aquesta terra manyaga. I en la gaubança de l'estiu, igualment els oferirem la nostra ombra i podran escoltar el refilar extasiador del rossinyol entonant el cant de llibertat.

I aquests germans nostres, en retornar per les terres de l'ara ensangonada Espanya, podran dir a aquells que s'entretinguin matant «piojos» o divulgant que Catalunya és un país «extranjero», que els catalans, amb la seva cultura, amor i esforç, han fet sentir i comprendre no solament a Espanya, sinó a tot el món sencer.

La pau social

Desgraciadament veiem en l'actualitat com una darrera altra es succeeixen les enemistats en el camp social, enemistats que és precís acabar amb elles si no volem que la nostra civilització caigui en el caos més espantós.

Des de fa cosa d'un segle que homes amarats sens dubte de bona fe, s'han dedicat a estudiar, a cercar quin és el mitjà per posar fi a les diferències socials sens perjudici, naturalment, de l'organització col·lectiva i obtenir per tant, un benestar per a tots els homes, i amb ell una pau social tal volta idíl·lica.

El problema natural que no té una solució tan fàcil com a simple vista sembla i prova d'això són les divergències que s'observen en aquests homes per a

portar a la pràctica la finalitat de les seves doctrines.

Gran és el nombre de doctrines que ofereixen diferents matisos i algunes d'elles per cert, del tot oposades en llurs principis i concepcions i no solament això, sinó que encara en cada una diferents són els procediments que cal emprar per portar-les a la realització. Així tenim homes com Proudhon, Stirner i Kropotkin que no obstant defensar la mateixa doctrina anarquista, els dos primers es caracteritzen per portar-les a cap mitjançant la violència en contra de l'actual estat de coses, atenuada en el primer si el comparem amb el segon, i per altra banda tenim al tercer, el qual creu que únicament valent-se de la perfecció de la societat en aquest sentit i per tant de l'e-

Nota del Consell Municipal

Les aportacions voluntàries dels obrers afiliats a les Organitzacions Sindicals de la nostra població durant les dues setmanes darreres, per tal de contribuir a les despeses pel sosteniment de les famílies evaquades de les zones de guerra refugiades a les Arenes, importen les següents quantitats:

	PESSETES
SETMANA NOVENA	
Sindicat Oficis Diversos U.G.T.	1.317'—
Sindicat Unic Oficis Diversos	
C. N. T.	620'—
SETMANA DESENA	
Sindicat Oficis Diversos U.G.T.	1.207'—
Sindicat Unic Oficis Diversos	
C. N. T.	524'—
Total Pessetes	3.668'—

L'import del total de les aportacions esmentades, ha estat invertit de la forma següent:

Despeses Refugiats setmana	
del 22 febrer al primer de març	1.515'80
Atencions Assistència Social	140'—
Retribució auxiliars Mestres	200'—
Setmana del 1 al 6 de març	1.212'55
Assistència Social	140'—
Retribució Auxiliars Mestres	200'—
Total despeses Ptes.	3.408'35

RESUM

Ingressos	3.668'— ptes.
Despeses	3.408'35 ptes.
Diferència	259'65 ptes.

Castellar del Vallès, 12 de març del 1937.

volució de la mateixa, pot arribar-se sens greus conseqüències per la consolidació del nou estat de coses, al triomf d'aquesta doctrina.

A l'igual que l'anarquisme hi ha el socialisme que ens ofereix dues tendències ben marcades: una utòpica o revolucionària i l'altra conservadora o de càtedra i així podríem anar enumerant altres doctrines i veuríem que a semblança d'aquestes ofereixen diferents camins per arribar al mateix fi.

Tots aquests estudis, totes aquestes doctrines amb els seus principis, és natural que havien de portar com a fruit una manifesta heterogeneïtat en el camp

social, degut a què cap d'elles té una seguretat, una precisió inequívoca, si bé els seus fonaments filosòfics mereixen consideració per la influència benefactora exercida en el progrés social, però que gran part dels seus fonaments no passen d'ésser meres utopies, mers idealismes. Més, no obstant això, són molts els que no es donen compte d'aquesta realitat i el seu esperit sempre es ven dirigit vers aquelles concepcions que a voltes, i són les més, per la ignorància, creu pràcticament possibles, i si veu atret perquè tots aquells idealismes, totes aquelles idees fantasioses subjuguin i desperten els sentiments per una banda, mentre per l'altra ofusquen la raó. No és res estrany, però que així sigui, doncs l'obrer desgraciadament, a través dels temps ha vist la seva personalitat menyspreada i desconsiderada com a tal i l'adveniment en l'ordre social del Cristianisme enaltint o millor dit, posant al lloc que li corresponia la personalitat individual i la consideració d'aquesta personalitat reconeguda pel Cristianisme i recollida per les doctrines socials, ha portat com no podia menys una lluita de classes aferrissada, mantinguda en una part per l'egoisme i en l'altra per la desconsideració en què se la té, lluita que en l'ordre econòmic repercuteix d'una manera indirecta i funesta alhora i si volem evitar la pèrdua de la nostra civilització i la confusió i caiguda de la nostra economia, precis és que posem tots el màxim esforç i sacrifici per a donar fi a la referida lluita.

I com? Doncs sens recórrer a la violència, sens recórrer a canvis radicals de l'organització social que són tots procediments que més perjudiquen a la pròpia societat que no l'harmonitzen.

JOAN GOMÀ

Bateria de Cuina

de les millors marques

les trobareu a la Llauneria

M. Rovira - MAJOR, 49
TELEFON 20

CASTELLARENCS!!!

SUBSCRIVIU-VOS A «LA FARGA»

Balanç de la Gran Guerra

1914 - 1918

(Extret del «Journal des mutilés et combattants», signat per G. Pineau.)

A TOT EL MON

10 milions de morts
19 « de ferits
10 « de mutilats
7 « de presoners
9 « d'orfes
5 « de vídues
10 « de refugiats
74 « de mobilitzats

LES PERDUES DELS ALIATS

	Mobilitzats	Morts
França	8.501.045	1.391.000
Anglaterra	9.270.000	869.000
(Compresos els Dominions)		
Estats Units	4.272.000	70.000
Itàlia	5.704.000	750.000
Bèlgica	390.000	41.300
Rússia	15.070.000	1.700.000
Sèrbia	707.300	380.000
Romania	1.000.000	250.000
Portugal	200.000	8.370

LES PERDUES DELS ALEMANYS I ELS SEUS ALIATS

	Mobilitzats	Morts
Alemanya	13.250.000	1.950.000
Austria-Hongria	9.000.000	1.542.000
Turquia	1.860.000	350.000
Bulgària	1.000.000	100.000

La Guerra va costar deu trillons de francs als bel·ligerants, dels quals 1.126.594.000.000 correspon a França.

Amb els diners que la guerra de 1914 a 1918 va costar, s'hauria pogut proveir d'un xalet amoblat, amb jardí i dependències d'un valor de 100.000 francs a totes les famílies dels països següents: Estats Units, Canadà, Anglaterra, França, Bèlgica, Alemanya i Rússia, i s'hauria pogut construir a totes les ciutats de més de 200.000 habitants d'aquests països; un hospital de 125 milions de francs de cost, una Biblioteca de 125 milions de francs de cost, i una Universitat de 250 milions de francs de cost.

PERFELS

Pensaments que no passen mai de moda

I V

Els exemples eficients completen la fesomia de l'individu, puix que per les obres es coneixen les persones.

La claredat de conceptes, tan en l'escriure com en el parlar, significa intel·ligència. Expressar-se amb ampul·lositats, és igual que caminar molt i avançar poc.

Humils amb criteri i decidits sense

superbia. Heus ací una norma de bona conducta amb l'exercici de la qual s'obren moltes portes.

Donar-se importància
significa petulància.

L'ésser prudent i comedit en tot, no és una qüestió de tàctica. És una qualitat de temperament i educació.

No confonguem la vanitat amb l'orgull. La primera pot ésser una manifestació d'impotència; el segon una demostració de força.

La modèstia comença allà on comencen els bons sentiments.

A falta de més dignes aptituds, són molts els que es dediquen al ram de la xafarderia. Fins amb aquesta ocupació demostrin que han esguerrat l'ofici, perquè ningú no els lloga per a exercir de bugaderes.

El barret i el bastó
no demostrin al senyó.

Són molts els que a plena llum no hi veuen clar; i és que de tan obcecats, caminen a les palpentes.

El cor és com el diner; els uns l'estalvien i els altres el malgasten.

Tot el que es diu i s'escriu, és matèria de discussió. Però no totes les discussions s'atemporen al que s'ha dit i escrit.

Expressar-se en el propi idioma, és saber dignificar-se; i a la vegada, valoritzar el mèrit del nostre poble i de la nostra raça. Emprar un idioma estrany, i fer-ho, encara, sense saber-lo, com amolts ara se'ls ocorre, equival a causar una ofensa a l'idioma emprat, rebaixant, a la vegada, la personalitat i la cultura pròpies.

Són molts els que suposen que la discreció els permet de «mirar si no els venen», considerant amb raó que també són diversos els que els «venen i no els miren». Idèntiques actituds en discòrdia.

La mateixa pretensió els fa creure que posseeixen un instint de percepció que, per manca de facultats, estan molt lluny de posseir.

Quasi sempre que es tracta de constatar realitats, que ens fan tocar de peus a terra, reconeixent el valor de les coses, acostumem a adoptar un gest de contrarietat o decepció. I és que la veritat, rares vegades es vesteix de fantasia. Per això, al nostre voltant, veiem més persones tristes que no pas alegres.

— Quin tema tocaveu avui en el vostre diari?... — pregunta a Larra un contertuli.

— El del mal incurable de tots els espanyols: el de la xafarderia... — contesta el famós escriptor.

D'això fa més de cent anys. Si Larra avui encara existís, seguiria tractant el mateix tema.

TEATRALS

Festival d'Ajunt al poble de Madrid, organitzat pel Socors Roig Internacional de la nostra localitat.

Fou un veritable èxit d'organització i assistència. El poble sap respondre quan la veu humanitària el crida. Té cor i sentiments altruistes, que no regateja en cap moment. Digne és el nostre poble de figurar dintre els millors.

La secció teatral de la vetllada anava a càrrec de l'Agrupació Proletària del Socors Roig Internacional de Sabadell i l'obra que es posà en escena va ésser «El abuelo», del tan gran com humil, mestre de mestres, Benito Pérez Galdós.

L'actor Bruguera, en la interpretació de «D. Rodrigo (El abuelo)», tipus central de l'obra, tingué moments d'una justesa magistral, matisà aquell sentiment, aiguabarreig d'orgull i dignitat, amb un coneixement de la declamació teatral, total i complert. La massa confiança, posada en el coneixement de la tècnica emotiva, fou el que al meu judici va fer caure a l'actor Bruguera, en expressions, massa teatrals, massa poc reals, massa de teatre vell.

L'art ha evolucionat d'una manera prodigiosa en totes les seves manifestacions, tendint sempre a simplificar-se a alleugerir-se de tòpics i sistemes i el teatre no s'ha pas quedat enrera, ha deixat les fórmules velles i ha entrat de ple en l'expressió natural, senzilla, dinàmica,

però precisa i justa. Res d'ademans violents o encarcerats, ni expressions estridents i efectades. El teatre d'ara ha d'ésser diferent del que emocionava el segle passat. No som diferents nosaltres? Doncs obrem, evolucionem en conseqüència.

No vull pas amb això desmerèixer en res el valor racial de l'actor Bruguera, dones si bé tingué algun moment d'aquests, cal fer constar que foren molt pocs, i afegir al seu favor la feixuguesa de l'obra, quina responsabilitat requeria tota en el seu paper. Vull fer constar i per això ho repeteixo, que Bruguera té un ampli coneixement del teatre expressionista i que és tot un actor, un bon actor! I perquè ningú pugui dubtar-ne recordo l'últim acte.

M. Callejas, en el seu paper de «Lucrecia», molt justa i encertada. Afiança una vegada més la simpatia que el públic castellarenc per ella sent.

No cal citar més noms, tota la companyia secundària i estigué a l'altura dels millors. Fou en si una excel·lent representació.

L'Agrupació Musical Rondalla Ibèrica, ja trobà en els merescuts aplaudiments, el premi a la seva bona i desinteressada aportació.

Per acabar, una alentadora felicitació a la secció local del Socors Roig Internacional i una encaixada d'admiració a tots els intèrprets.

ALFONS GUBERN I CAMPRECIÓS

La moral de l'individu està en relació directa amb la seva prudència.

Analitza pel teu compte, però tingues compte el que analitzes.

Pretendre indagar el que no és de la teva incumbència, t'exposes a trobar una inconveniència.

Com menys amistats tinguis, més duradera faràs la teva independència.

Oblida la calúmnia, però no oblidis al calumniador.

Podràs aparentar indiferència a les gràcies i efectes de la Naturalesa; però no podràs aparentar-ne a les gràcies i efectes de la Dona.

El sacrifici és resignació, i l'egoisme especulació.

D'ésser discret no se n'ha de penedir ningú. El que cal, però, és no confondre la discreció amb la negació.

Els errors tenen esmenes. Rectificar vol dir transigir, reparar, comprendre; mentre que la tossuderia vol dir obstrucció, engegament, desequilibri.

Estimar i perdonar, constitueixen una mateixa facultat: el sentiment generós.

L'home té més pit, però la dona té més cor. Paradoxa? Recordis que ni les dimensions ni els volums mesuren valors espirituals.

El que en festeja moltes, n'estima poques. En matèria d'amor no compta la quantitat; compta la intensitat.

Per a la dona, totes les submissións són poques. No haurem mai de penedir-nos de demostrar-li a tothora les nostres més cares devocions. I com que els extrems es toquen, a fi de comptes, submissió i devoció es resolen en un mateix factor: l'afecte absolut.

Les dones, amb el mirar, expressen més fàcilment que els homes, la tendresa

i la compassió; i els homes expressen més fàcilment que les dones, l'odi i el menyspreu.

Per això sempre, en tots els ordres de la vida, inspiren més confiança les dones que els homes.

CONCLUSIO

Dirà algú:—No ens ha dit res de nou!...—Efectivament, no hem dit, ni hem pretès dir, amb aquest aplec d'anotacions, res de nou, ni res que estigués per descobrir.

No hi ha res de nou sobre la terra.

Tot el que hem dit i reportat, podia haver-s'ho dit i referit, qualsevol altra persona mitjanament instruïda que exerciti un xic la voluntat i l'estudi.

Només existeix la diferència en què, després del treball de cadascú, mentre els uns es distreuen o murmuren, als altres observen i mediten.

J. VIVES I BORRELL

NOTICIARI

NECROLOGICA

El passat dilluns a la nit i víctima d'un atac d'apoplegia, va deixar d'existir a Barcelona, el veí de la present Josep Homet Torrella, pare del nostre bon amic Jaume Homet Carcereny.

A l'acte de l'enterrament verificat el dimecres al matí a la mateixa ciutat, s'hi traslladaren bon nombre d'amistats d'aquesta població.

A les proves d'afecte i condol que està rebent la família Homet, hi adjuntem la nostra ben sincera.

GRAN FESTIVAL ARTÍSTIC TEATRAL

Per demà dissabte, a les 9 del vespre, el benemèrit Socors Roig Internacional, Delegació local, ha organitzat un extraordinari festival artístic teatral pro ambulàncies per al front, que tindrà lloc en el Saló Municipal d'Espectacles, amb la cooperació de la Secció Artística F. R. de Terrassa, la qual posarà en escena el conegut i popular drama en tres actes i en vers del notable autor P. Feliu i Codina, titulat «La Dolores», secundat per la Rondalla del Centre Aragonès de la mateixa ciutat dirigida pel reputat mestre Salvador Cañada, la qual executarà un bonic repertori d'escollides composicions. Igualment hi contribuirà el molt aplaudit Quartet Torres, també de Terrassa, que cantaran diverses composicions del seu extens repertori. També hi prendrà part la xamosa nena Adela Ariño, recitant algunes poesies inèdites del popular cantador Faustí Ariño.

LES LLETRES

La goja del gorg blau

Pensant que ningú és a llur vorera,
la goja espera
l'hora encalmada del matí esplendent;
quan es desperta l'aigua a la gorguina,
ella es pentina
tot esguardant-se en el mirall lluent.

Pensant, pensant,
passa un galant
pel caminet on la fontana canta;
la goja quan l'ha vist, deixa el mirall
d'aigua i cristall,
i es mostra davant d'ell i amb ell s'encanta.

— Oh goja! — li diu ell tot encongit —,
has alenat
el meu pecat
de petjar el desig que et fa abellida;
sento el meu pit
enfervorit
per ta figura que a l'amor convida.

AMAT GOSALBES

Davant l'esforç i l'activitat que els companys de la Delegació local del Socors Roig Internacional, despleguen per la causa que defensem, esperem que tots els companys de la nostra població faran que aquest esforç i aquesta activitat es vegin ben correspostos, assistint a aquest magne festival i per consegüent acomplint el nostre deure de germanor.

LA CONTRIBUCIO TERRITORIAL

Pels dies 17, 18 i 19 del present mes, està assenyalada la data pel cobrament de la contribució territorial (Rústica i Urbana) a la nostra població, corresponent al primer trimestre d'enguany.

El cobrament tindrà lloc els dies esmentats durant les hores de 9 a 12 del matí, a les Oficines del Consell Municipal (General Boadella, 1).

Advertim als contribuents que tan solament deuen haver de retirar els rebuts que paguen per trimestres i els semestral.

També fem avinent que aquells que no els sigui possible retirar els rebuts en les dades esmentades, també podran dirigir-se a Sabadell (Montserrat, 4) del 1 al 10 del proper mes d'abril de 9 a 1, on els hi seran lliurats sense recàrrecs.

Ço que publiquem per a coneixement de tots aquells interessats.

VOLUNTARIS PEL FRONT

El Partit Socialista local, d'acord amb la consigna llençada pel P. S. U. C.

està reclutant voluntaris dels seus afiliats per tal d'anar a engroixir les files de l'Exèrcit Popular Regular.

Es d'esperar que donada l'abnegació i sacrifici dels afiliats, la inscripció donarà un bon contingent.

EL MITING D'AHIR

Ahir a la nit, tingué lloc en el Saló Municipal d'Espectacles, l'anunciat miting, organitzat pel P. S. U. C. local, en el qual hi feren ús de la paraula la companya Mañelich i els companys Ferrés, Núñez i Farràs, de Sabadell.

Davant els temes desenrotllats i per tal de què siguin de tots coneguts, en el pròxim número donarem una extensa informació sobre el mateix. El que no fem avui per la manca de temps.

CASAMENT

El passat dilluns contraguieren matrimonial enllaç, els veïns Aureli Codina Llobera amb Carme Estebanell Rodés.

Desitgem a la novella parella, un sens fi de felicitats.

TORN DEL RAM D'ALIMENTACIO

Prosseguint el torn establert pel ram d'alimentació, el pròxim diumenge, li pertany restar obert de 8 a 1 del matí, el següent establiment:

Ramon Soler - Plaça Mestre Gelonch.

FARMACIA de torn per a diumenge,
Torràs, 1